

Finanstilsynet inden for reglerne i § 121 om Finanstilsynets tavshedspligt henlede opmærksomheden på, at foreningens aftaler på et eller flere områder er utilstrækkelige i forhold til sammenlignelige foreningers aftaler. Det er da op til foreningens ledelse at beslutte, om dette er acceptabelt, eller om aftalerne skal ændres.

Hvis en inspektion kun har omfattet afgrænsede aktivitetsområder, kan inspektionen i stedet afsluttes med et møde, hvor den ansvarlige for det undersøgte område orienteres om Finanstilsynets konklusioner. I tilfælde, hvor Finanstilsynet, et medlem af foreningens ledelse eller revisor skønner det nødvendigt, afholdes dog møde mellem Finanstilsynet og foreningens ledelse og revisor. Dette vil bl.a. omfatte tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen eller har konstateret, at der i foreningen er forhold, som ikke er betryggende.

Ifølge *stk. 3* skal Finanstilsynet efter et inspektionsbesøg fremsende en skriftlig rapport med de væsentlige konklusioner til foreningens ledelse og revisor.

Rapporten kan på samme måde som Finanstilsynets konklusioner på mødet anført i *stk. 2* omfatte lovovertrædelser, hvor Finanstilsynet kræver, at foreningen lovliggør forholdene, og den kan omfatte oplysninger til foreningen om dens forhold.

Modtagerne af rapporten skal returnere et underskrevet eksemplar af rapporten for dermed at bekræfte, at de er gjort bekendt med indholdet af den. I forbindelse med tilbagesendelsen vil de pågældende samtidig have mulighed for at komme med eventuelle indvendinger mod Finanstilsynets konklusioner.

Hvis undersøgelsen ikke har givet anledning til væsentlige konklusioner, er der ikke krav om en rapport, der skal underskrives og tilbagesendes.

Finanstilsynet kan vælge at sende et særskilt brev til foreningens direktion eller investeringsforvaltningselskab med konklusioner, der er mindre væsentlige, og som derfor ikke er med i rapporten til bestyrelse og revision. Dette brev skal ikke underskrives og tilbagesendes.

Til § 119

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 77 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Bestemmelsen gennemfører herudover artikel 13 a, *stk. 1, 4.* afsnit i UCITS-direktivet. Forslaget svarer til § 347 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen giver ikke Finanstilsynet adgang til foreningerne i videre omfang end efter de gældende

regler. Retssikkerhedskommissionen har afgivet betænkning nr. 1428/2003. Betænkningen vedrører blandt andet spørgsmålet om offentlige myndigheds adgang til uden retskendelse at få adgang til virksomheders oplysninger. Betænkningen fastslår, at hjemmelsbestemmelser som denne, kan opretholdes, men at anvendelse af sådanne bestemmelser skal være velbegravede.

Stk. 1 fastlægger en pligt for foreningerne til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Efter *stk. 1, 2. pkt.*, har Finanstilsynet mulighed for uden retskendelse at få adgang til en forenings lokaler, herunder de lokaler, hvorfra der udøves filialvirksomhed.

Bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til foreninger uden retskendelse er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

Bestemmelsen har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheds adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinjer for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en forening er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en forening måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en tilsynsbelagt forening undtagelsesvis nægter Finanstilsynet adgang til foreningen i forbindelse med et ordinært inspektionsbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til foreningen er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis en forening undtagelsesvis skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner. Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang